

Regelrådet är ett särskilt beslutsorgan inom Tillväxtverket vars ledamöter utses av regeringen. Regelrådet ansvarar för sina egna beslut. Regelrådets uppgifter är att granska och yttra sig över kvaliteten på konsekvensutredningar till författningsförslag som kan få effekter av betydelse för företag.

Havs- och vattenmyndigheten

Yttrande över Havs- och vattenmyndighetens förslag till ändrade föreskrifter om klassificering om miljökvalitetsnormer avseende ytvatten m.m.

Regelrådets ställningstagande

Regelrådet finner att konsekvensutredningen inte uppfyller kraven i 6 och 7 §§ förordningen (2007:1244) om konsekvensutredning vid regelgivning.

Innehållet i förslaget

Remissen innehåller förslag till ändring av Havs- och vattenmyndighetens föreskrifter (HVMFS 2013:19) om klassificering och miljökvalitetsnormer avseende ytvatten och Havs- och vattenmyndighetens föreskrifter (HVMFS 2017:20) om kartläggning och analys av ytvatten enligt förordningen (2004:660) om förvaltning av kvaliteten på vattenmiljön.

I huvudsak anges förslaget innebära följande. Havs- och vattenmyndigheten föreslår att bestämmelser som rör förklarande av så kallat kraftigt modifierade vatten (KMV) utvecklas i betydande grad. Således anges att vattenmyndigheten ska förklara vatten såsom KMV om villkoren för detta är uppfyllda¹. Villkor för sättande av undantag förändras så att det anges att vattenmyndigheten ska besluta om undantag om villkoren för sådant undantag är uppfyllda. Det ställs också tydligare dokumentationskrav för delmomenten i vattenförvaltningen. Delar av bedömningsgrunder som idag finns i föreskrifterna flyttas till vägledning. Förändringen anges avse praktiska beskrivningar, formler för beräkningar, artlistor m.m. Metodhänvisning, gränsvärden, avsnitt som berör särskilda förorenande ämnen samt hur parametrar sammanvägs till kvalitetsfaktorer behålls i föreskriftsform. Vidare tillkommer bestämmelser om hur miljökvalitetsnormer ska fastställas i skyddade områden och nya upplysningsparagrafer som förklarar relationen mellan moment om kartläggning, klassificering respektive normsättning och bestämmelser om den nationella planen för moderna miljövillkor². Därutöver innebär förslaget att det föreslås förtydliganden avseende begreppen expert-, rimlighets-, osäkerhets- och tillförlitlighetsbedömning och vissa ytterligare förtydliganden.

Skälen för Regelrådets ställningstagande

Bakgrund och syfte med förslaget

I konsekvensutredningen anges bland annat följande. EU:s ramdirektiv för vatten anger som miljömål att medlemsstaterna ska genomföra alla åtgärder som är nödvändiga för att förebygga en försämring av vattentillståndet samt skydda, förbättra och återställa alla vattenförekomster i syfte att uppnå en god

¹ Enligt de idag gällande föreskrifterna är formuleringen att vattenmyndigheten får förklara vatten som KMV.

² En sådan plan ska finnas för att säkerställa en helhetssyn med avvägning mellan miljöförbättrande åtgärder och effektiv tillgång till vattenkraftsel (11 kap. 28§ miljöbalken).

status eller i vissa fall en god potential, senast år 2015. Direktivet gör det möjligt med undantag från miljömålen, bl.a. med en förlängd tidsfrist för genomförande av åtgärder till senast 2027 och mindre stränga krav (dvs lägre ställda mål än god ekologisk status/potential) förutsatt att vissa kriterier är uppfyllda. Vattenmyndigheterna ska utifrån en analys av den negativa miljöpåverkan svenska vatten utsätts för och befintlig övervakning klassificera vattnets status och bedöma om det finns risk för att miljömålen eller miljö kvalitetsnormerna äventyras. Vattenmyndigheterna ska även bedöma vilka åtgärder som behöver vidtas för att nå miljö kvalitetsnormerna på ett kostnadseffektivt sätt. Därefter ska vattenmyndigheterna fastställa miljö kvalitetsnormerna. Vidare anges att det i januari 2019 trädde i kraft ett antal författningsändringar som påverkar hur myndigheterna ska arbeta för att nå målen i vattendirektivet. Det anges att det i förarbeten till författningsändringarna framgår att berörda myndigheter är skyldiga att vid klassificering av och beslut om miljö kvalitetsnormer fullt ut utnyttja det utrymme för KMV och undantag som EU-rätten ger. Vidare anges att det i vattenförvaltningsförordningen nu anges att vattenmyndigheterna, i de fall alla förutsättningar är uppfyllda, ska förklara en ytvattenförekomst som konstgjord eller kraftigt modifierad samt besluta om undantag genom förlängd tidsfrist eller mindre strängt krav. Tidigare angavs att vattenmyndigheterna får besluta om sådana undantag. Bland annat mot denna bakgrund lämnas förslaget till föreskriftsändringar.

Regelrådet finner redovisningen av bakgrund och syfte med förslaget godtagbar.

Alternativa lösningar och effekter av om ingen reglering kommer till stånd

Det anges i konsekvensutredningen att fokus för förslaget är att ta hänsyn till de förändringar som följer av de ändrade författningar som trädde i kraft i 1 januari 2019 och att hantera tidigare uppmärksammade oklarheter för att säkerställa tillämpningen av föreskrifterna. Detta har angetts medföra behov att revidera och förtydliga innehållet i föreskrifterna. I nuläget har inte tillräckligt antal vattenförekomster förklarats som KMV och/eller blivit föremål för undantag. Myndigheten har tidigare beskrivit processen för att förklara en vattenförekomst som KMV och normsättning inklusive undantag i vägledande dokument, vilket inte lett till avsett genomslag. Genom att göra de aktuella åtgärderna bindande i föreskrifter bedömer myndigheten att fler KMV och undantag ska kunna pekats ut i enlighet med lagstiftarens avsikter. Att som alternativ enbart hänvisa till EU-gemensamma vägledningsdokument³ för att hantera KMV och undantag har inte bedömts realistiskt eftersom dessa dokument inte har anpassats tillräckligt till svenska förhållanden i relevanta delar.

Om bedömningsgrunderna och metoderna behålls i HVMFS 2013:19 och inte, som myndigheten föreslår, förs över till vägledning, anges befintliga svårigheter med uppdatering och en mindre flexibel tillämpning bestå. Det skulle också kunna leda till brister i tillämpningen av föreskrifterna, eftersom fler tillämpare mer aktivt förväntas använda föreskrifterna och metodtexten kan utvecklas bättre i vägledningsformat.

Det anges att myndigheten har utrett tre alternativ när det gäller vilka delar av HVMFS 2013:19 som bör regleras i föreskriftsform respektive vilka som bör inkluderas i vägledning. Det första alternativet skulle vara att bedömningsgrunder och metoder beskrivs närmare i vägledning men att klassgränser och bedömningsgrunder för särskilda förorenande ämnen behålls i föreskriftsform. Det anges innebära att det dokument där hela eller delar av bedömningsgrunden finns beskriven inte får en rättsligt bindande form. Alternativ två skulle innebära att det hänvisas i föreskrifter direkt till benämningen för respektive bedömningsgrund, samtidigt som bedömningsgrunderna och metoderna beskrivs närmare i format som ligger utanför föreskriftsformatet. På det sättet anges bedömningsgrunden få en bindande form. I ett tredje alternativ skulle bedömningsgrunder och metoder i sin helhet kvarstå i föreskrifterna, som i

³ Så kallad CIS-vägledning.

nuläget. Det anges att Havs- och vattenmyndigheten har valt det första alternativet eftersom myndigheten bedömer att fördelarna med den ökade flexibilitet som ges när bedömningsgrunder och metoder är i vägledande format överväger de nackdelar som finns.

När det gäller de förändringar som blir följden av ändringar i överordnad författning anges att dessa måste göras i föreskrifterna eftersom det annars finns risk att vattenmyndigheterna inte följer de bindande regler som gäller. Dessa revideringar blir tvingande regler i föreskrifterna och det anges därför inte vara relevant att utreda alternativa lösningar. Det anges inte heller vara relevant att redogöra för alternativa lösningar avseende de ändringar som avser att förtydliga föreskrifternas innebörd utan att ändra innehållet.

Om HVMFS 2013:19 och HVMFS 2017:20 inte skulle revideras så att föreskrifterna harmonierar inbördes och arbetsmetoden blir tydlig för berörda aktörer som ska tillämpa metodiken för klassificering av ekologisk status, anges det finnas en risk att klassificeringen och normsättningen av vattenförekomster inte blir korrekt och att det ställs felaktiga krav på åtgärder jämfört med vad som skulle skett om normen blivit fastställd på korrekt underlag. Det anges att det av befintliga föreskrifter inte framgår att det enbart är de kvalitetsfaktorer som är mest känsliga för den påverkan som vattenförekomsterna utsätts för, som ska användas i sammanvägningen till ekologisk status. Om detta inte ändras anges det finnas risk för att klassificeringen och normsättningen av vattenförekomster inte blir korrekt och att det ställs högre krav än nödvändigt på åtgärder.

Regelrådet gör följande bedömning. Överlag har alternativa lösningar och effekter om ingen reglering kommer till stånd beskrivits på ett tillräckligt sätt. Regelrådet vill emellertid framhålla att det inte är självklart att det saknas skäl att utreda alternativa lösningar enbart för att en förändring följer av krav i överordnad rätt. Det kan exempelvis vara möjligt att genomföra sådana ändringar som krävs enligt överordnad rätt på flera sätt. I det här aktuella fallet är detta inte möjligt, men det skulle i princip kunna vara möjligt. Förslagsställarens formulering framstår för Regelrådet som något kategorisk.

Regelrådet finner redovisningen av alternativa lösningar och effekter om ingen reglering kommer till stånd godtagbar.

Förslagets överensstämmelse med EU-rätten

I konsekvensutredningen anges att vattendirektivet⁴ förutsätter att Sverige säkerställer genomförandet av direktivets syfte och Sverige får besluta om vilka nationella författningar som krävs för att genomföra direktivets bestämmelser. Det anges att vattendirektivet till viss del styr hur medlemsstater ska klassificera och fastställa miljö kvalitetsnormer, medan det i övrigt finns en frihet att välja tillvägagångssätt. Bedömningen av vattendirektivets genomförande gjordes övergripande i samband med att direktivet genomfördes i landet och direktivet anges vara införlivat i svensk rätt när det gäller kartläggning, klassificering och miljö kvalitetsnormer genom 5 kap. miljöbalken, vattenförvaltningsförordningen och dåvarande förordning med instruktion till länsstyrelserna. Det anges att de nu aktuella förändringarna i huvudsak handlar om överföring av innehåll från bindande föreskrifter till vägledning och vice versa. För angivet innehåll finns inget uttalat varken i vattendirektivet eller i övrigt att detta särskilt skulle återges i bindande eller vägledande format. Innehållet kan därmed beskrivas

⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG av den 23 oktober 2000 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område (EGT L 327, 22.12.2000, s. 1, Celex 32000L0060), senast ändrat genom EU-kommissionens direktiv 2014/101/EU om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG av den 23 oktober 2000 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område (EUT L 311, 31.10.2014, s. 32, Celex 32014L0101).

genom föreskrifter, allmänna råd eller vägledning. Ändringarna i föreskrifterna överensstämmer med de skyldigheter som följer av vattendirektivet.

Regelrådet finner redovisningen av förslagets överensstämmelse med EU-rätten godtagbar.

Särskild hänsyn till tidpunkt för ikraftträdande och behov av speciella informationsinsatser

Föreskriftsändringarna föreslås träda i kraft den 1 januari 2020. Det anges i konsekvensutredningen att ändringarna i föreskrifterna, som avser särskilt vissa moment i vattenförvaltningen, kommer att träda i kraft efter att dessa moment har arbetats igenom enligt ordinarie förvaltningscykel. Med den nya lagstiftningen anges det emellertid bli aktuellt med en mer adaptiv vattenförvaltning där statusklassificering och normsättning kommer att ses över mer löpande. Uppdaterade föreskrifter anges få ett värde i ett sådant arbetsförfarande. Det föreslås att föreskrifterna ska träda i kraft i anslutning till att den nationella planen blir gällande. Föreskrifterna anges då bidra till att underlätta eventuell översyn av klassificering, förklarande av KMV och utpekande av undantag vid behov i samband med genomförande av den nationella planen. Vidare anges att Havs- och vattenmyndigheten under mars och april 2019 har hållit dialogmöten med aktörer inom vattenförvaltningen; vattenmyndigheterna och länsstyrelserna, särskilt berörda myndigheter, vattenkraftsägare och branschorganisationer, miljö- och kulturmiljöorganisationer, markägarorganisationer samt mark- och miljödomstolar. Vid dessa dialogmöten anges de föreslagna presentationerna ha presenterats övergripande, samtidigt som det funnits tillfälle att framföra synpunkter. Vid samrådsmöten i maj 2019 anges det ha funnits möjlighet att ställa ytterligare frågor och lämna synpunkter på förslagen till föreskrifter. Förslagsställaren bedömer att det inte finns behov i övrigt av speciella informationsinsatser eller att särskilda hänsyn behöver tas när det gäller tidpunkt för ikraftträdande.

Regelrådet gör följande bedömning. Det framgår vilka överväganden som förslagsställaren har gjort avseende hänsyn till tidpunkt för ikraftträdande och behov av speciella informationsinsatser.

Regelrådet finner redovisningen av särskild hänsyn till tidpunkt för ikraftträdande och behov av speciella informationsinsatser godtagbar.

Berörda företag utifrån antal, storlek och bransch

I konsekvensutredningen anges att verksamhetsutövare berörs indirekt av förslagen till ändringar i de fall ändringarna leder till ändrad statusklassificering eller normsättning. Det anges att det inte går att uttala sig om konsekvenserna i specifika fall. Det anges att de ändringar i föreskrifterna som blir följden av ändringar i överordnad författning inte konsekvensutreds i remissen, eftersom det handlar om tvingande regler. Detta innebär att Havs- och vattenmyndigheten inte har rådighet att föreskriva något annat än vad som anges i den överordnade författningen. I praktiken bedöms förändringen emellertid vara en av de mest betydande förändringarna som görs i föreskrifterna för verksamhetsutövare, eftersom det kommer att bli fler vattenförekomster som förklaras som KMV och medges undantag från att nå det som benämns god status. Förslagsställaren har angett att regleringen inte bedöms få effekter av betydelse för företags arbetsförutsättningar, konkurrensförmåga eller villkor i övrigt och att konsekvensutredningen därför inte innehåller en beskrivning av sådana effekter mer detaljerat. Det framgår att vattenkraft berörs av förslaget och att det finns ca 2000 vattenkraftverk i Sverige. Beskrivning av berörda företag utifrån antal, storlek och bransch i övrig saknas.

Regelrådet gör följande bedömning. Förslagsställarens resonemang om konsekvenser för företag till följd av föreskrifterna ger ett något motsägelsefullt intryck. Å ena sidan framhåller förslagsställaren att de konsekvenser som avser att fler vattenförekomster kan förklaras som KMV och därmed ge lättnader

för exempelvis vattenkraft redan följer av överordnad rätt, som förslagsställaren är tvungen att genomföra. Å andra sidan anges att det är nödvändigt att ändra föreskrifterna för att överordnad rätt ska få genomslag. Det är inte helt tydligt hur båda dessa förhållanden kan gälla samtidigt. Vidare framstår det för Regelrådet som motstridigt när förslagsställaren också anger i konsekvensutredningen att om föreskrifterna skulle kvarstå oförändrade skulle detta resultera i färre KMV och undantag jämfört med vad som följer av föreskriftsändringen. Mot bakgrund av att det anges att de förändringar som följer av överordnad rätt anges kunna ge väsentlig påverkan i praktiken hade en väsentligt större tydlighet varit motiverad. Vidare konstaterar Regelrådet att det i förslaget också finns delar som anges kunna leda till att man säkerställer bättre beslutsunderlag för normsättning och därmed bättre underbyggda krav på åtgärder. Dessa förändringar följer, såvitt Regelrådet kan förstå, inte direkt av överordnad rätt. Regelrådet anser att det inte på förhand kan uteslutas att förändringar som leder till bättre underbyggda krav på åtgärder i en del fall kan få konsekvenser av betydelse för företag. Skälet till att Regelrådet gör den bedömningen är inte minst att förslagsställaren i sin beskrivning av alternativa lösningar har angett att en konsekvens av dessa förändringar kan bli att man undviker att det ställs högre krav än nödvändigt på aktörer. Mot denna bakgrund finner Regelrådet att det kan ifrågasättas om förslagsställarens bedömning att förslaget inte ger effekter av betydelse för företag är riktig. Förslagsställaren har i alla händelser inte visat detta tillräckligt tydligt i konsekvensutredningen. Därför borde också konsekvensutredningen ha innehållit en tydligare beskrivning av berörda företag utifrån antal, storlek och bransch. När det gäller beskrivningen av företag utifrån bransch kan Regelrådet finna att befintlig information likväl ger en bild av i vart fall en bransch, som borde påverkas väsentligt om inte av föreskriftsändringarna så i vart fall av regelverket generellt. Därför kan branschemässig beskrivning anses tillräcklig, även om Regelrådet i och för sig noterar att i den mån tillgång till vattenkraft påverkas så har detta i sin tur en påverkan på energitillförseln vilket potentiellt kan få betydelse för långt fler företag än enbart vattenkraftsproducenter. Att det finns uppgift om antal vattenkraftverk är värdefullt men det ger inte i sig tillräcklig information för att det ska vara möjligt att sluta sig till hur många företag som berörs.

Regelrådet finner redovisningen av berörda företag utifrån bransch godtagbar.

Regelrådet finner redovisningen av berörda företag utifrån antal och storlek bristfällig.

Påverkan på berörda företags kostnader, tidsåtgång och verksamhet

Administrativa kostnader

Inget anges om påverkan på administrativa kostnader för berörda företag.

Regelrådet gör följande bedömning. Det går att sluta sig till varför förslagsställaren inte har redovisat påverkan på administrativa kostnader. Det beror, såvitt Regelrådet kan förstå, på den övergripande bedömning som förslagsställaren gör att förslaget inte ger effekter av betydelse för företag. Som har beskrivits ovan ifrågasätter emellertid Regelrådet om denna bedömning är riktig och anser att förslagsställaren i vart fall inte tillräckligt tydligt har visat att så är fallet. Mot den bakgrunden finner Regelrådet också att konsekvensutredningen borde ha innehållit en bedömning om påverkan på administrativa kostnader för företag till följd av förslaget. Om förslagsställarens bedömning är att sådan påverkan saknas, borde detta ha angetts och motiverats.

Regelrådet finner redovisningen av påverkan på administrativa kostnader bristfällig.

Andra kostnader och verksamhet

I konsekvensutredningen anges att för att en ytvattenförekomst ska få förklaras som KMV ska kraven i Vattenförvaltningsförordningen vara uppfyllda. Vidare anges att många av de vattenförekomster som

påverkas direkt eller indirekt av vattenkraft endast uppfyller något eller några av kraven och flera uppfyller inget krav. Mot den bakgrunden anges att långtifrån alla av de vattenförekomster som påverkas av Sveriges ca 2000 vattenkraftverk kan förklaras som KMV. För att en vattenförekomst ska kunna förklaras som KMV måste alla villkoren vara uppfyllda. De aktuella föreskriftsändringarna anges inte påverka dessa förutsättningar och kan därför inte leda till fler KMV än vad som skulle vara tillåtet enligt förordningens kriterier. Det anges också i konsekvensutredningen att ägare av småskaliga vattenkraftverk har uttryckt oro för att vattendirektivet skulle pressa den svenska regeringen att införa regler som innebär att vattenkraftverken måste stängas ner och rivas ut på ägarens egen bekostnad. Förslagsställaren anger att enligt svar från EU-kommissionen kan inte direktivet tolkas på detta sätt och förslagsställarens bedömning är vidare att inte heller någon del av det nationella regelverket som genomför direktivet innebär något allmänt förbud mot småskalig vattenkraft. I fall där en vattenförekomst där det finns småskalig vattenkraft men där kraven för KMV inte är uppfyllda och det inte är möjligt eller orimligt dyrt att uppnå god ekologisk status bedömer förslagsställaren att vattenmyndigheten ska besluta om mindre stränga krav för vattenförekomsten förutsatt att alla villkor enligt vattenförvaltningsförordningen är uppfyllda.

Regelrådet gör följande bedömning. Beskrivningen innehåller värdefull information på en övergripande nivå om de krav som ställs och vilka lättnader som är möjliga enligt det samlade regelverket. Kvantifiering av påverkan på företags kostnader och intäkter saknas helt. Regelrådet konstaterar att förslagsställaren både har hävdade att föreskriftsförslaget inte ger effekter av betydelse för företag och att föreskriftsändringarna kommer att leda till fler KMV – inom ramen för vad som är tillåtet enligt förordningen – än vad som skulle ha blivit fallet med oförändrade föreskrifter. Regelrådet har förståelse för att det kan finnas utmaningar förknippade med att kvantifiera effekter på kostnader i detta fall men finner likväl att konsekvensutredningen borde ha varit möjlig att göra tydligare även när det gäller påverkan på andra kostnader och verksamhet.

Regelrådet finner redovisningen av påverkan på andra kostnader och verksamhet bristfällig.

Påverkan på konkurrensförhållandena för berörda företag

Som har angetts ovan gör förslagsställaren en övergripande bedömning att förslaget inte ger effekter av betydelse för företags konkurrensförmåga.

Regelrådet gör följande bedömning. Som har angetts tidigare finner Regelrådet uppgifterna om en självständig effekt av föreskrifterna på företag motstridiga i de fall där föreskriftsändringarna föranleds av överordnad rätt. Som också har nämnts ovan har Regelrådet uppfattningen att det inte kan uteslutas att mer välgrundade beslut om normsättning och åtgärder kan ge effekter av betydelse för företag. Dessa bedömningar från Regelrådets sida omfattar även en möjlig påverkan på konkurrensförhållandena. I detta sammanhang kan Regelrådet också notera att det i förslagsställarens bakgrundsbeskrivningar nämns inriktningen att undantag som är möjliga enligt direktivet ska tillämpas fullt ut. I den utsträckning som det finns andra länder på den inre marknaden för el som använder vattenkraft för en del av sin elproduktion så kan det inte på förhand uteslutas att en konsekvent tillämpning av samtliga möjliga undantag har betydelse för de svenska företagens relativa konkurrenskraft gentemot vattenkraftsproducenter i andra länder. Vattenkraftens konkurrenskraft gentemot andra energislag (i tillförselledet) skulle i princip också kunna påverkas. I vilken utsträckning som föreskriftsändringarna i sig har en påverkan på detta är som nämnts i varje fall alltför otydligt beskrivet.

Regelrådet finner redovisningen av påverkan på konkurrensförhållandena för berörda företag bristfällig.

Regleringens påverkan på företagen i andra avseenden

Inget anges specifikt om regleringens påverkan på företagen i andra avseenden.

Regelrådet gör följande bedömning. Eftersom beskrivningen av påverkan på företag generellt sett får sägas brista i tydlighet kan det inte på förhand uteslutas att det skulle kunna finnas en påverkan även i andra avseenden. Avsaknaden av information är därför en brist.

Regelrådet finner redovisningen av regleringens påverkan på företagen i andra avseenden bristfällig.

Särskilda hänsyn till små företag vid reglernas utformning

Inget anges specifikt om särskilda hänsyn till små företag vid reglernas utformning.

Regelrådet gör följande bedömning. De lättnader i krav som eventuellt kan följa till följd av förtydliganden om hur normsättning ska gå till skulle mycket väl kunna få en proportionellt sett större betydelse för små företag. Det är inte heller uteslutet att andra delar av föreskrifterna, i den mån det finns en självständig rättsverkan, kan ge olika effekter beroende på företagets storlek. Det kan således inte uteslutas att en beskrivning av dessa aspekter hade varit relevant att göra.

Regelrådet finner redovisningen av särskilda hänsyn till små företag vid reglernas utformning bristfällig.

Sammantagen bedömning

Konsekvensutredningen håller i vissa avseenden en tillräcklig kvalitet. Beskrivningen av hur förslaget påverkar företag är emellertid enligt Regelrådet otydlig och det finns uppgifter som indikerar att förslagsställarens bedömning att föreskriftsändringarna inte i sig ger effekter för företag är delvis felaktig. Det har enligt Regelrådets uppfattning i vart fall inte gjorts tillräckligt tydligt vilket underlag som förslagsställaren har för bedömningen.

Regelrådet finner därför att konsekvensutredningen inte uppfyller kraven i 6 och 7 §§ förordningen (2007:1244) om konsekvensutredning vid regelgivning.

Stöd till regelgivare i konsekvensutredningsarbetet finns i [Tillväxtverkets handledning för konsekvensutredning](#).

Regelrådet behandlade ärendet vid sammanträde den 21 augusti 2019.

I beslutet deltog Elisabeth Thand Ringqvist, ordförande, Claes Norberg, Lennart Renbjer och Marie-Louise Strömgren.

Ärendet föredrogs av Per Högström.

Elisabeth Thand Ringqvist
Ordförande

Per Högström
Föredragande